

Til alle medlemmer af Udvalget for Familie og Sundhed
jhh@inatsisartut
Postbox 1060
3900 Nuuk

Nuuk 23. april 2019

Isumassortits bemærkninger og indstillinger til ændring af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn.

De sidste 2 år har vi på meget tæt hold fulgt udarbejdelse og struktureringen af ovennævnte bekendtgørelse og vi har med det som baggrund fremkommet med vores indstillinger, da vi mener at det er meget vigtigt at være opmærksomme på det videre arbejde.

I forbindelse med Selvstyrets udarbejde af bekendtgørelsen, har vi op til flere gange været vidner til: Hvilke stor magt embedsfolkene fra Socialstyrelsen har haft og hvor meget de har boltret sig i den forbindelse.

Da vi holdt møde med Udvalget for Familie og Sundhed, informerede vi Jer om, at hver gang vi er komme med og påpeget nogle ændringsforslag til bekendtgørelsen, så har det blot resulteret i yderligere stramninger med negative konsekvenser for de selvejende døgninstitutioner. Som berørte af bekendtgørelsen er det meget anstrengende, da vores budskaber og ændringsforslag er blevet straffet med yderligere stramninger, og det finder vi meget uacceptabelt!

Vi har, fire selvejende døgninstitutioner, oprettet en forening ved navnet: Isumassortit.
Det grundlæggende for dannelsen af foreningen er:

At Naalakkersuisut, gældende fra den 24. november 2017 lavede en bekendtgørelse, Bekendtgørelse nr. 19 blev til.

Denne bekendtgørelse blev ikundtaget uden forudgående høring for de berørte parter. Da følgerne af bekendtgørelsen er altomfattende for de berørte, har vi de sidste to år løbende haft møder med de forskellige landspolitikere.

Efterfølgende udarbejdede Naalakkersuisut et udkast til ny bekendtgørelse som blev sat i høring som indrømmelse for at det var nødvendigt med en tilpasning. Høringen til udkastet for den nye Bekendtgørelse, som skulle erstatte Bekendtgørelse nr. 19 af 24. November 2017 var endnu værre, men vi fik dog mulighed for at komme med vores høringssvar.

Foreningen Isumassortit har på vegne af de selvejende døgninstitutioner fremsendt høringssvar. Vi er også bekendt med at en anden selvejende døgninstitution har fremsendt deres høringssvar.

Da høringsperioden var overstået, blev Bekendtgørelse nr. 1, den 25. Januar 2019 offentliggjort. Denne bekendtgørelse var blevet **endnu værre** end det udkast til bekendtgørelsen der var sat i høring, således at vilkårene for de selvejende døgninstitutioner var blevet strammet yderligere op.

Isumassortit
Meeqqat siunissaraagut

Når Socialstyrelsen i dette arbejde har denne fremgangsmåde og fremsætter en bekendtgørelse for at give de berørte ringere vilkår at arbejde under, så får det endnu dårligere konsekvenser for de børn og unge med særlige behov, vi arbejder for, hvilke vi finder meget vanskeligt og uacceptabelt, da vi sætter børns rettigheder på højsæde og sætter ære i at give dem de bedste vilkår igennem vores arbejde!

Flere medlemmer af Inatsisartut har sideløbende med os arbejdet på samme sag, efter de blev bekendt med de ringere kår bekendtgørelse ville resultere i for de berørte parter, og her har medlem af Inatsisartut, Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqtigiit, fremsat et beslutningsforslag til debat i forbindelse med Inatsisartuts forårssamling 2019, som omhandler et forslag om annullering af flere punkter i bekendtgørelsen.

Naalakkersuisoq for Familie og Sundhed har fremsat indstilling til forkastelse af forslaget i sit. Punkt nr. 42 blev drøftet i Inatsisartut 2. april 2019.

Naalakkersuisoq for Familie og Sundhed's tale fra Inatsisartuts talerstol:

Naalakkersuisoq for Familie og Sundhed kom med et budskab fra vores lands vigtigste talerstol, den 2. april 2019, om at de selvejende døgninstitutioner ikke kan anses som værende almindelige arbejdspladser. Her er det at man kan stille spørgsmålstegn ved, hvordan man så skal anse dem som?

Som stiftere af døgninstitutioner for børn og unge med særlige behov, og som arbejdsgiver for en masse medarbejdere, og ikke blive anset som værende almindelig arbejdsplads, hvordan skal vi så anses som? Vi har taget det store ansvar og har på vegne af samfundet løftet en tung arbejdsbyrde som selv myndighederne ikke har været i stand til at løfte, så er det meget nedbrydende og skuffende, at selv Naalakkersuisut kan sige sådan fra talerstolen!

Vi har som minimum 140 ansatte i de selvejende døgninstitutioner, som betaler skat på lige fod som andre arbejdstagere i samfundet. Vi har mange forpligtelser som arbejdsgivere på lige fod med andre virksomheder og er underlagt lovgivningen. Når vi så hører Naalakkersuisoq for Familie og Sundhed udtaler sig så nedladende om de selvejende døgninstitutioner, som har brugt en masse tid og ressourcer, og som har været med til at løfte og lave udvikling til børnenes bedste tarv, det finder vi meget uacceptabelt og slet ikke i orden.

Ligeledes brugte Naalakkersuisoq for Familie og Sundhed d. 2. april 2019 som grundlag for udarbejdelse af Bekendtgørelsen følgende:

Med direkte reference til Artikel 25.

Grundlaget for udtalelsen har denne ordlyd:

”Bekendtgørelse nr. 90 af 7. oktober 1993.

Bekendtgørelse om Danmarks tilbagetrækning af territorielt forbehold for så vidt angår Færøerne og Grønland over for FN-konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder

I tilslutning til Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 6 af 16. januar 1992, Lovtidende C, meddeles det, at Danmark med virkning fra den 11. maj 1993 har trukket det foreløbige territoriale forbehold tilbage, som blev taget, for så vidt angår Færøerne og Grønland i forbindelse med Danmarks ratifikation af FN-konventionen af 20. november 1989 om

Barnets Rettigheder.

Artikel 25

Deltagerstaterne anerkender retten for et barn, der af de ansvarlige myndigheder er blevet anbragt for at få pleje, beskyttelse eller behandling af hensyn til sin fysiske eller psykiske sundhed, til periodisk gennemgang af den behandling, som barnet får, og af alle andre omstændigheder vedrørende dets anbringelse.”

Naalakkersuisoq for Familier og Sundhed sagde at denne Bekendtgørelse om FN-konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder er grundlaget for udarbejdelse af bekendtgørelsen og at det har været nødvendigt at medtage alle de vigtige punkter derfra. Endvidere sagde hun, at det ikke er på sin plads at ændre bekendtgørelsen i tide og utide udelukkende på grund af uenighed af Bekendtgørelsen.

Virkelighederne er dog ud fra ovenstående i Artikel 25, at punktet kun indeholder lidt over 4 linjer, og at den ikke indeholder helt konkrete instrukser om, hvad bekendtgørelsen som minimum skal indeholde af paragrafer og punkter.

Bekendtgørelsens lovmæssige grundlag

Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn, jf. Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017, om støtte til børn, § 32, stk. 4, § 34, stk. 2 og 3 samt § 57, stk. 4 og 6 er grundlag for udførelsen.

§ 32, stk. 4 bekendtgør:

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for besøgsrejser, herunder om afholdelse af udgifter.

§ 34, stk. 2 og 3 bekendtgør:

Stk. 2. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler for døgninstitutioner, herunder for sikrede afdelinger på døgninstitutioner, samt visitation til døgninstitutioner og klageadgang.

Stk. 3. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler for godkendelse af døgninstitutioner, herunder for sikrede afdelinger på døgninstitutioner, samt indhentelse af straffeattest og børneattest på samtlige personer i personale og ledelse på døgninstitutionen.

§ 57, stk. 4 og 6 bekendtgør:

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 1 nævnte takstbetaling, herunder bestemmelser om, hvilke udgifter der indgår i kommunernes betaling.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om lomme- og tøjpenge i henhold til stk. 2, herunder om udbetaling, beløbets størrelse, og om regulering af lommepenge som led i det pædagogiske arbejde på døgninstitutionen.

De ovennævnte punkter er hvad der i Inatsisartutlov skaber rammer for alle døgninstitutioner.

De ovennævnte giver ikke beføjelse til at fremsætte rammer for at alle børn skal have eget værelse.

Isumassortit

Meeqqat siunissaraagut

Naalakkersuisoq for Familie og Sundhed's udtalelse om Børnetalsmanden:

Naalakkersuisoq for Familie og Sundhed, Martha Abelsen sagde fra Inatsisartuts talerstol, d. 2. april 2019, at der havde været et tæt samarbejde med Børnetalsmanden i forbindelse med udarbejde af bekendtgørelsen.

Vi har af flere omgange inviteret Børnetalsmanden til informationsmøde om hvilke følelsesmæssige tilstand børn anbragt i døgninstitutioner har, når de bliver anbragt, for at viderebringe Børnetalsmanden vores viden om hvordan vi bedst muligt kan beskytte børn og deres tarv og hvordan vi bedst muligt kan arbejde med disse børn. Desværre har Børnetalsmanden af flere omgange ikke besvaret vores henvendelser skriftlig og telefonisk.

Det er ligeledes tydeligt, at man ikke har tænkt dybere over hvilke konsekvenser, det kan medføre samfundet, hvis alle børn skal have eget værelse. Dette vil netop medføre, at flere børn vil blive nødt til at blive smidt ud af døgninstitutionerne, da man ikke længere ikke må lade børn bo sammen i et værelse, medmindre man har fået dispensation. Hvor skal børnene så anbringes? Skal anbragte søskendeflokke blive adskilt, og yderligere påføres ar på sjælen?

Ikke mindst vil det være nødvendigt for de selvejende døgninstitutioner at forhøje døgntaksterne, på baggrund af bestemmelsen, hvilket vil medføre en yderligere økonomisk byrde for samfundet.

Foreningen Isumassortit og døgninstitutionen Mælkebøttens indstillinger.

Vedrørende § 36:

I Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn, er der ikke givet lovhjemmel til Naalakkersuisut om at de i bekendtgørelsen kan fastsætte rammer om aflønning til ansatte i de selvejende døgninstitutioner.

Til trods for det, står der i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn:

“§ 36. Det er et krav for godkendelse af en døgninstitution for børn drevet som selvejende døgninstitution, at løn- og ansættelsesmæssige vilkår for ledere og medarbejdere svarer til samme niveau som tilsvarende stillinger i det offentlige.

Stk. 2. En døgninstitution skal til brug for vurderingen af ansøgning om godkendelse fremlægge dokumentation herfor over for Socialstyrelsen.”

Denne lovgivning fratager helt de selvejende døgn institutioners selvstændighed og ret til at forhandle løn, da Naalakkersuisut uden lovhjemmel har givet sig selv beføjelser til at fastsætte en sådan bestemmelse, hvorfor vores indstilling er, at §36 fjernes helt, eller som minimum omformuleres således:

“§ 36. Det er et krav for godkendelse af en døgninstitution for børn drevet som selvejende døgninstitutioner, at løn- og ansættelsesmæssige vilkår for ledere og medarbejdere svarer **som minimum** til samme niveau som tilsvarende stillinger i det offentlige.” og at hele stk. 2 fjernes.

Vedrørende § 39:

I Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn, er der ikke givet lovhjemmel til Naalakkersuisut om at de kan fastsætte retningslinjer vedr. lejeudgifter og om at leje af ejendomme skal være på baggrund anskaffelsessummen.

Isumassortit
Meeqqat siunissaraagut

Det til trods står der i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn, jævnfør § 39 således:

“ Stk. 2. Udgifter til leje af fast ejendom må ikke overstige, hvad der anses for rimelige lejeudgifter i forhold til bygningsmassens anskaffelsessum.”

Naalakkersuisoq for Familie og Sundhed MA sagde således fra talerstolen vedrørende dette:

” Hertil kan jeg anføre, at det er Naalakkersuisuts opfattelse, at disse bestemmelser er nødvendige for at sikre, at der ikke i urimeligt omfang bliver trukket økonomiske midler ud af de selvejende døgninstitutioner.”

Med den formulering fremgår det tydeligt at mistillid over for de selvejende døgninstitutioner fra Naalakkersuisoq danner rammen for en sådan stramning i bekendtgørelsen.

Det betyder at man med bekendtgørelsen baner vejen for at det vil blive sværere for ejerne af ejendommene, som er erhvervet ved banklån, at dække udgifter til renter og vedligeholdelse, så de i den nærmeste fremtid kan blive lukningstruet. Det er helt uacceptabelt! Ejendommene er blevet renoveret og ombygget for at tilpasse dem som boliger til døgninstitutionsbørnene, hvorfor de har haft yderligere omkostninger ud over købesummen. Værdien af ejendommene er derfor væsentlig højere end anskaffelsessummen.

Alle personlige ejendele er blevet stillet som garanti ved købet af ejendommene til brug for døgninstitutioner, som stifterne har måtte anskaffe sig personligt eller via selskab, da kreditforeninger og banker af principielle årsager ikke vil finansiere lån til selvejende døgninstitutioner.

Derfor er stifterne allerede der bebyrdet. De er i forvejen underlagt en stram lovgivning og de driver institutionerne helt efter lovgivningen ligesom deres revisorer nøje gennemgår og reviderer deres regnskaber.

Har de lov til at leje andre ejendomme, da deres egne ejendomme med den bestemmelse vil få et underskud? Fremgår der noget om dette i bekendtgørelsen? Nej.

Hvis de skal ud og leje ejendomme fra det private marked, og de sagde til dem at de kun kan betale på baggrund af ejendommens anskaffelsessum, vil udlejerne selvfølgelig sige:

“Det er I orden, I bliver udsat nu, da vi har mange andre mulige lejere, der vil betale vores pris!” Også her bliver de udelukket på grund af bekendtgørelsen. Det vil kun gå ud over børnene, da de vil miste et hjem igen.

Derfor indstiller vi at § 39, stk. 2 fjernes.

Vedrørende §§ 38, 39, 40 og 41:

I Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn, er der ikke givet lovhjemmel til Naalakkersuisut om at de i bekendtgørelse kan fastsætte bestemmelser om yderligere krav til regnskab og budgetter.

Ligesom der heller ikke i Inatsisartutloven er givet lovhjemmel til at der kan stilles krav om, at budgetter godkendt af statsautoriserede revisorer skal fremsendes til Selvstyret eller Kommunerne.

Det til trods, står det med mange underpunkter i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 jf. §§ 38,

Isumassortit

Meeqqat siunissaraagut

39, 40 og 41, hvilke mange forskellige bestemmelser de selvejende døgninstitutioner skal følge. Kort sagt, har man via bekendtgørelsen lavet så mange bestemmelser sådan at alle de selvejende døgninstitutioners selvstændighed fjernes, selvom der i lovgivningen ikke er givet lovhjemmel til dette og det til trods for at vi er underlagt revision af statsautoriserede revisorer der i forvejen kæmmer alle de regnskabsmæssige bevægelser til aller mindste detalje for at sikre sig at alle indtægter og udgifter sker i hht. Til love og andre bestemmelser.

Dette har Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn ikke givet lovhjemmel til.

Derfor indstilles det at §§ 38, 39, 40 og 41 fjernes, og at det erstattes så de selvejende døgninstitutioner fremover skal følge de normale love og retningslinjer som alle andre private virksomheder og institutioner skal følge.

Vedrørende § 44:

Jf. Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn, står i § 44 således:

Stk. 2. Socialstyrelsen godkender vedtægterne for selvejende døgninstitutioner for børn.

Denne § omhandler vedtægter for selvejende institutioner stiftet som fond. Heraf fremgår det, at det er Socialstyrelsen, der skal godkende vedtægterne – men i forhold til fondslovgivningen er det Civilstyrelsen i Danmark, der godkender vedtægter, godkender vedtægtsændringer og godkender fondens opløsning. § 44 stk. 2 bør omformuleres og tilpasses gældende lovgivning både i Grønland og Danmark.

Vedrørende § 49:

Jf. Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn, står i § 49 således:

Stk. 4. Den døgntakst, som den anbringende kommunalbestyrelse skal betale for anbringelse på en døgninstitution for børn, jf. stk. 1-3, omfatter alle udgifter forbundet med barnets ophold på døgninstitutionen, herunder udgifter til:

- 1) sædvanligt personale,
- 2) kost og logi,
- 3) behandlere, herunder psykologer og psykoterapeuter,
- 4) udflugter og rejser i og uden for Grønland,
- 5) fritidsaktiviteter, og
- 6) lomme- og tøjpenge til barnet.

De selvejende døgninstitutioner har også andre værdifulde udgifter til:

- Renovering,
- udskiftning af slidte eller ødelagte inventar, (f.eks. kan det være nødvendigt tit at skulle udskifte inventar, da nogle børn ødelægger)
- kontor og administration,
- rekruttering,

- forsikringer,
- revisorer og advokat,
- udgifter til afskrivning.

Derfor indstiller vi, at ovenstående tilføjes for de selvejende døgninstitutioner, da der ellers ikke vil være grundlag for vores videre eksistens, og vil medføre lukning. Dette vil igen kun gå ud over børnene.

Vedrørende § 56:

De selvejende døgninstitutioner forestår selv alle deres egne driftsomkostninger og anskaffelser af aktiver på grundlag af kommunernes takstbetalinger. Når man ikke har drevet institutionerne i flere år, så er det vanskeligt at opretholde likvide midler.

Det til trods, står der i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn, således:

“§ 56. Takstbetaling for ophold på en døgninstitution for børn sker månedsvist bagud. “

Selvom Kalaallit Nunaat modtager kvartalsvis bloktilskud forud fra Den Danske Regering og disse fordeles til kommunerne, bebyrder man de selvejende døgninstitutioner igennem bekendtgørelsen, der gør det økonomisk vanskeligt.

Ved hver måneds begyndelse har de selvejende døgninstitutioner udgifter til forskellige samarbejdspartnere, for eks. hvis der er optaget banklån, for husleje, når der skal indkøbes mad, tøj og andre dagligdags ting som skal betales med det samme, lige som der kan være udgifter til billetter i forbindelse med rejser m.m. eller andre aktiviteter. Medarbejderne får udbetalt løn hver 14. Dag – i midten og i slutningen af måneden. Der kan komme pludselige hændelser, for eks. ved at der anbringes et barn akut, som bliver bragt udelukkende med det tøj barnet står og går i, så der skal anskaffes en masse ting til samme dag. Hvis alle disse udgifter skal ventes med til slutningen af måneden, kan det ikke andet end at gå galt for de selvejende døgninstitutioner.

På grund bekendtgørelsens §56 vil døgninstitutionerne blive nød til at optage lån fra banken for at kunne dække udgifterne. Dette vil resultere i yderligere unødvendige udgifter til institutionerne, da der påføres oprettelsesgebyrer og renteudgifter til lån eller kassekredit. Det kan være medvirkende til, at vi bliver nødsaget til at hæve døgn taksterne for vores børn. En sådan prisstigning vil være en økonomisk samfundsbyrde, som vi ikke ønsker og som kan undgås.

Der ud over giver Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn og unge ikke lovhjemmel til Naalakkersuisut om at lave en sådan bestemmelse.

Derfor indstiller vi til at § 56 fjernes.

Vedrørende § 61:

Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn, § 34, stk. 2 står der således: ”... samt visitation til døgninstitutioner og klageadgang.”, selvom der i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019, § 61 står således:

” § 61. Socialstyrelsens afgørelse om godkendelse af en døgninstitution for børn kan ikke påklages til anden

administrativ myndighed.”

Derfor indstiller vi til, at § 61 ændres, således berørte får mulighed for at indgive klage.

Virkelige forhold der bør vides:

Det er tvingende nødvendigt at vi i forbindelse med det videre arbejde med bekendtgørelsen, er meget grundige og nærlæser alle de små nuancer i forbindelse med formuleringerne og forstå hvilke konsekvenser de kan få for de berørte institutioner og for deres målgruppe. Hvis vi ikke gør det, er vores erfaringer frem til nu, så vil embedsmændene i Socialstyrelsen fortsætte med at lege efter egne personlige holdninger, ligesom det er foregået i den forgangne tid. Når embedsmændene i Socialstyrelsen har færdigudarbejdet bekendtgørelsen og Naalakkersuisoq har underskrevet det som den ansvarshavende, kan det være svært at påvirke Naalakkersuisoq fordi denne til enhver tid vil forsvare sit ”værk”.

Derfor skal Udvalget for Familie og Sundhed tage det fulde ansvar og sikre at embedsmændene i Socialstyrelsen ikke får mulighed for at gentage styringen af bekendtgørelsens struktur, da det er dem der har udarbejdet den de sidste to år.

Bekendtgørelsens paragraffer har været flyttet rundt på og har været ændret fra gang til gang under udarbejdelse de sidste par år. Det skal sikres at denne arbejdsgang stoppes, for det ikke kan passe, at de vigtigste parter i sagen, nemlig stifterne af de selvejende døgninstitutioner, som har påtaget sig ansvaret for at arbejde med samfundets tungeste målgruppe, og som arbejder behårdt for at løfte deres opgaver, fordi samfundet ikke har magtet, skal stilles ringere vilkår.

Igennem de sidste to år har vi arbejdet hårdt for at bekendtgørelsen ikke gør de selvejende døgninstitutioners vilkår værre end de er nu og vi rækker vores hænder ud til jer for samarbejde.

Vi har i de selvejende døgninstitutioner et højt niveau af arbejdsmetoder, som det offentlige kan lære af.

Der stilles mange og store krav til at drive en selvejende døgninstitution og det kræver at vi arbejder på et højt professionelt plan for at drive institutionerne, som vi hver dag arbejder hårdt for at sikre.

Lad os samarbejde uden at vores selvstændighed bliver skadet, så vi kan bevare det høje professionelle arbejdstilgang som er blevet udviklet igennem tiden.

Vi skal hermed fra Isumassortit gøre det klart, at vi selvfølgelig skal have klare rammer at arbejde ud fra, men rammerne skal ikke være formuleret således at det sætter forhindringer og begrænsninger, da det er højst nødvendigt at vi kan fortsætte vores arbejde på et højt niveau.

Isumassortit finder det vigtigt at kunne mødes med gensidig respekt for samarbejde, da vores opgave for at løfte et samfundsmæssigt problem er enorme, som kun kan ændres til en positiv retning ved fælles fodslag.

Medlemmer af Inatsisartuts budskab fra talerstolen den 2. april 2019 var som helhed således:

At de selvejende døgninstitutioners vilkår ikke må forringes, da deres rolle med at løfte en samfundsmæssig byrde i forvejen er tunge, og her omhandlende børn. Når arbejdsvilkårene for de selvejende døgninstitutioner bliver forringet vil det kun få dårlige konsekvenser for børnene.

De selvejende døgninstitutioners forening Isumassortit indstiller på det kraftigste, at bekendtgørelsen fra ord til ord, betydnings- og forståelsesmæssigt, samt hvilke konsekvenser disse vil få for institutionerne og

Isumassortit

Meeqqat siunissaraagut

brugerne, undersøges grundigt og tilpasses på baggrund af nuværende forhold, i tæt samarbejde med de selvejende døgninstitutioner.

I forbindelse med Inatsisartuts møde af 2. april 2019, om drøftelse af punkt nr. 42, ønskede de fleste partiers ordførere, at vi fra Isumassortit der har en berøringsflade bliver med inddraget i efterbehandlingen af bekendtgørelsen. Derfor fremsender vi hermed dette brev med tydelige ændringsforslag, som medlemmer af udvalget for Familie og Sundhed kan medtage i forbindelse med deres viderebehandling af bekendtgørelsen.

Vi er absolut klar til at deltage i Udvalget for Familie og Sundheds efterbearbejdning, samt står klar til indkaldelse.

Vi ønsker inderligt at deltage i at færdiggøre arbejdet godt.

Med venlig hilsen

Ísávaraq Petrussen
Formand
Foreningen Isumassortit